

EEN EXCURSIE NAAR DE FLEVOPOLDER, 26-10-1986

Omstreeks 9 uur bereiken we de Flevopolders. Zoals altijd veeg je dan de laatste slaap uit je ogen, want je bent al enkele uren geleden met het helse kabaal van een wekker uit de veren gerammeld. Dat het nu tijd is om je ogen goed open te doen blijkt gauw genoeg. We staan met een dertigtal mensen naar een Ruigpootbuizerd te kijken als er een schreeuw klinkt: "Kleine Zwanen!". De meesten speculeren direct hoeveel het er zouden zijn. De doorgewinterde vogelaars zeggen zonder dralen: "zestien". En daar houden we het dan ook op. In de kletterende herfstbui en een Hollandse gure wind zien we een honderdtal Kramsvogels samen met Koperwieken, Vinken en Kepen fourageren. Het is echt herfst. Dat merk je ook aan de grote groepen eenden die alweer voor de kust liggen te dobberen. Leuk is het om daar tussen een 20 tal Pijlstaarten te zien. Een Dwergmeeuwtje onderstreept nog eens de herfsttrektijd. Leuk zo'n klein ding. Het is net een klein Kokmeeuwtje voor de leek. Wij weten beter. De donkere ondervleugel is voldoende als kenmerk. Bovendien een Kokmeeuw die kleiner is dan zijn soortgenoten zou wel heel opzienbarend zijn. Een wolkje kleine vogeltjes daalt neer in het riet. Het was te winderig om hun geluid op te vangen, maar als we het hadden kunnen horen zouden het net fijne kerstbelletjes geweest zijn. Baardmezen dus. Fraai getekend, maar o zo moeilijk eens op je gemak te bekijken.

Bij de schuilhut aan de Knardijk was veel te beleven. Toch haalde dat niet bij de belevenissen verderop. Een groep Kluten stond ijverig water te zeven. Andere verborgen hun kromme snavel zorgvuldig onder de veren. Toch blijken ook zij op hun hoede, want plotseling vliegt de hele groep in snelle vlucht op. Op zo'n moment schieten er nog veel meer vogels omhoog. Vaak ook veel die je nog niet hebt opgemerkt. De oorzaak? Een jagende roofvogel die van grote hoogte als een steen naar beneden duikt. Opvallend zijn zijn lange spitse vleugels en zijn korte staart. Slechtvalk! brullen de prominente vogelaars met bijna overslaande stem. Alle kijkers maken dezelfde duikvlucht als de vogel. Ademloos kijken 60 kijkerogen naar het schouwspel. De aanval van de Slechtvalk mislukt. De één slaakt een zucht van verlichting, de ander beeft dat hij bijna getuige was van een zeldzame gebeurtenis.

"Cor, dat je dit soort scenes toch steeds weer weet te arrangeren: "We hebben genoten". Bedankt"!! (In totaal namen we 61 soorten waar).

J.Weyers.

